

Атлантида из моје маште

На граници света веков'ма постојиш.
Моћна и раскошна – други живот твориш.
Тајна и спознаја, знак си и суштина.
Нове хоризонте отвараш људима.

Док талас махнито удара о хриди,
Ту се мало спава, али много види!
Мудраци на тргу обзнањују свету
истину о бићу и трешњином цвету.

Купаш се у смеху, у плесу, у лету.
У окриљу твоме песма обитава.
Бивствовање није тек робовска беда,
већ игра заносна божанскога реда.

Ти опијаш топло к'о шуме с пролећа.
Обале су твоје душама сидриште.
Тихо ђердан ниже у твојем бескрају
док спокој и мир дишу у свом сјају.

Ал' причају да те прогутало море,
да ишчезну намах једне страшне ноћи.
Лутајући ноћас дубинама сањам,
наново откривам чари твоје моћи.